

MEKSİKA SEYAHATI

Mana yüklenmiş yüksek bir uçuş, beni derinden etkilerken ötelere ötesi bir dünyanın şanslı bir yolculuğuna çıkartıyordu.

Suat SEYİTOĞLU
Bursa-Yenişehir Kaymakamı

Zaman ve mekân açısından belli fakat mana açısından ise bir bilinmeze doğru yolculuk yapıyordum. Yolculuğumuz, çok yüksek irtifadan seyreden bir yolcu uçağının içerisinde adeta kutuya sıkıştırılmış bir nesne gibi devam ediyordu. Yönümüz yüzölçümü iki milyon metre kare olan ve dünyanın en güzel yerlerinden biri olan Meksika'ya idi. Bu ülke ki sıcak iklimi, enteresan müzeleri ve müziği, güzel doğası ve mimarisi yanında turizm açısından da gözde bir yer olması seyahatimizin cazibesini artırıyor. Böylesi bir seyahat havası ve heyecanı içerisindeyken uzun ve yorucu bir uçak

yolculuğunun bana yalnız kalacağım korkusunu oluşturuyordu. Bu uzun seyahatte biraz kendimi dinlemek ve tefekkürün basamaklarından sabırla tırmanarak manevi bir iklimi nasıl yakalayacağımı da düşünmüyordum.

Bu yüksek ve uzun uçuşun bütün bilinmezlikleri içerisinde sessizce zifiri bir karanlıkta uçarken, yer ve gök âleminin ortasında hiçbir yere ait olmadan yolculuğuma devam ediyordum. Mana yüklenmiş yüksek bir uçuş, beni derinden etkilerken ötelere ötesi bir dünyanın şanslı bir yolculuğuna çıkartıyordu beni. Bu anlamlı yolculukta içim kıpır kıpır.

Bir dem düşündüm ve gördüm ki, farklı renk ve ırktan diğer yolcularla ben bir kutu hayatın içine hapis olmuş gibi büyük dünyalarımızın küçük bir abındayız. Uçağımız çok yüksekte irtifa alırken bulutların üzerinde adeta yüzüyor gibi yol alıyordu. Bu yolculukta kim bilir hangi bilinmezden bir diğer bilinmeze yol alıyoruz. Birden gözüm, açık pencereden dışarıya takıldı. Aman Allah'ım! Ne güzel bir manzara bu! Sabahın aydınlanmaya doğru ilk saatlerinin mucizevi bir görüntüsü vardı karşımda. Muhteşem bir manzara. Yerin ve göğün sahibi Allah'ım... Ve sen ne büyüksün ki

azametini ve merhametini bir arada görünüyor.

Yolculuğumuz tan yerinin ağarmasıyla beraber o müthiş manzaranın üzerinden hızla akarken, içinde olmadığımız akıp giden zamanın mübarek saatlerine yani sahur vaktinin bitimine denk geliyordu. Ramazan ayının ikinci günündeyiz. Müslüman âleminin en neşeli ve bereketli bir sonsuzluğun başlangıcındayız. Çok yüksek havalarda bir kutunun içine hapis olmuş gibi ama kalbimiz hep mütevazı...

Evet, camdan dışarıya bakarken gözüm bir Ay parçasına takıldı. Bu mübarek saatte aklıma birden merhamet timsali Hz. Muhammed (sav.)'in asrısaaadet dönemi geldi. Merhamet peygamberinin öğretisiyle insanoğlunun kavuştuğu nimetleri düşündüm. İnsanlık sermayesine sunulan katkılar aklıma geldi. Vefa, fedakârlık, özveri, ihlas, dürüstlük, cömertlik gibi yüksek hasletlerin inananların dimağlarına nasıl yerleştirildikleri ve bunun nasıl pratiğe dönüştürdüklerinin örnekleri gözümde canlandı. Asrısaaadetin o ihtişamlı kokusunu ve kucaklayıcı iklimini bütün benliğimle hissediyordum.

Uçak camından dışarıya bakarken tefekkürden adeta kendimden geçiyordum. Atlas Okyanusu'nun bu en kuytu karanlığında Hz. Yunus'u ve de zalim Firavunu ötesi Hz. Musa'yı bir an anımsadım. Ay'ın ve yıldızların mavilere bürünmüş, sanki merhamet örtüsü serilmiş etkileyici Atlas Okyanusu'na adeta âşik olmuş gibi durgun durgun baktığını gördüm. Herkes uyurken bu demler de Yüce Yaratanın, okyanusta barınan milyonlarca canlının rızık kapısını nasıl açtığını görüyordum. Ayın parlaklığı ve yıldızların aya eşlik edişini izlerken, karanlıkları aydınlatan Hz. Muhammed (sav.)'in Risalet'ini görüyordum. Bir an oluşan sessizlikte

Hz. Yunus'a sahiplik eden gecenin sahibinin merhametini, Firavunun bitmeyen zulmünü, Hz. Musa'nın direniş gücünü, Hz. Eyüp'ün sabrını görüyordum. İslam ümmetinin çektiklerini hissediyor, günümüze dönerken birden büyük bir gaflet deryasında yüzdüğümü görüyordum.

Karanlık gittikçe derinleşirken ay bir o kadar parlak görünüyordu. Okyanus sessizliğe bürünürken Allah' a kulluğun, teslimiyetin ve tefekkürün anlamını gördüm. İnsanın küçük bir yaratık olduğunu, Yüce Yaratanın gittikçe azametini görüyordum. Yüksek bir fitten bulutların üzerinden uçmaya devam ediyordum. Bir yanağımı buğulanmış uçak camından bir an bile ayırmadan, olmayan zamana tanıklık ediyor ve kendimden geçiyordum.

Sonsuz atmosfer boşluğunda bir adım daha ilerlerken zamanın kıymetini daha çok anlıyordum... Yaklaşırken Ramazan'a, sahurun aslında bir tefekkür olduğunu anlıyordum... Karanlıkları aydınlatan Ay gibi, gönül karanlığımızı aydınlatan mübarek Ramazanları hissediyordum. Komünist cendereden adeta zulmün pençesinde kıvranan insanları, inanmamışlığın ve tevheidsizliğin insanlarda yaptığı tahribatı görüyor, Allaha' a olan inancın kıymetini iliklerimde hissediyordum. Ve karanlığı aydınlığa çeviren Kuran'ın mucizesini yaşayan Küba ve Venezuela'da ki sabırlı mütedeyyin müminleri ve peygamber âşiklerini görüyordum. Bu heyecanla yeni bir dirilişe ihtiyaç olduğunu görüyor, tevhidin bizler için ne kadar önemli ve vazgeçilmez olduğunu anlamaya çalışıyordum.

Cama dayadığım yanağımda gözyaşımın serinliğini hissettim. Karanlık bir havada ve bilinmez bir atmosferde gökyüzünün ve yeryüzünün en güzel iki sembolünün birbirine uyumunu görüyor, bütün ihtişamıyla yalnız duran ay ve kendine eşlik

eden yıldızların uyumunu görüyordum. Denizin, ayın ve yıldızların birbirine dostluğunu ve sadakatini görüyordum. Nimetini hiç kimseye minnet etmeden bekleyen Yüce Yaratanın yüksek merhametine kendini bırakan okyanustaki binlerce sayıdaki mahlûkatı görüyordum.

Ramazan bereketinin, ulviyetinin anlamını kavramaya çalıştım. Ramazanın her gecesinin tan ağarmaya doğru Yüce Yaratanın yapılan dualar da müminlerin yakarışlarını hissediyor, bir pay almaya çalışırken bu dualardan aciziyetimi ve çaresizliğimi görüyordum. Meleklerin yeryüzü ikliminde Ramazanın ulviyetiyle beraber insanlara yakın durduklarını görüyor, ümmet olmanın, beraber kutlu bir yürüyüşte olmanın ve aynı ulvi duygularla merhamet ikliminde yüzmenin kıymetini görüyor, Kuran'ın önderliğinde, Peygamberimizin rehberliğinde bir olup mazlumların hak ve hukukların tam korunması gerektiğine inanıyordum.

Zifiri karanlık yavaş yavaş görev değişikliğine giderken Ay'ın Güneş'e döndüğünü görüyor gecenin sahibinin, gündüzün de sahibi olduğunu görüyordum. Balıkların ve denizde ki bütün mahlûkatın, Yüce Yaratanın verdiği bütün nimetlere karşı şükür içinde olduklarını görüyor, okyanusta ki karanlık gibi bütün karanlıkları aydınlığa çeviren Ay ve yıldızları dinlenmeye bırakan Yüce Allah'ın büyüklüğünü ve yüceliğini görüyordum.

Her şekilde yolculuk sona ererken yavaş yavaş iniş için hazır olun komutları veriliyordu. Gökyüzü dünyasında tefekkürün ve bereket ikliminin içinde yüzerken birazdan her türlü olumsuzluğu yaşayacağımız dünya hayatına dönüş yapmanın endişesini yaşıyordum. Kasvetli yolculuğu mana yüklü merhametli bir yolculuğa dönüştürdüğü için Rabbinme sonsuz şükür ederek yeni dünya hayatıma ayak basıyordum....